



**Ketabton.com**

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

## د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad\_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان [www.Larawbar.com](http://www.Larawbar.com)

## اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

## بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او څېړونکو څخه دی چې زیاتې لیکنې او څېړنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سويدي او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېښي ودرؤ او پرېږدو چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټانو دي زموږ د ادبي او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکۍ، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاړي تحقیق، څېړنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد لله اوس په پښتني ځوانانو کېښي د احساس پیدا سويدي چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړپسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او څېړنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېښي یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېښي یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېښي ولیدی هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار دا و چې ده په شعري ټولگه کېښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې دناسوت را

رشتنوالی پر زرگي دملکوت را

چي ارواه مې ستا دبنکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو دجـبـرـوت را

په پورته بیتو کېښي د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو ترکیمو وروسته راغلي دي ردیف بلل کېږي او دغي قافیې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او څېړونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېښي ادبي صنعتونه دورایه څرگند یري مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لارنمود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفرازا

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت راوړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته یې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وایې:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات راوړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات  
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط  
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له  
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط  
اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم  
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی  
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو  
نیکه بیټ نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه  
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو د کلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د یو انونه د لوی څښتن په مناجات راپیل کړي دي چي  
د ځینو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحیم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا امیده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحمید مومند

الهی د محبت سوز و گدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عیش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اود پاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق اداکړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظرته راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتني اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکي دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربارته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)



بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه د فرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي د درنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازنينو ليکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مينه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

## د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا  
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چي مد هوش په ياران نه ستا کي بې هوش يم  
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم  
زما په برخه د قاضي رسا فتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي  
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامش هوددي  
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را  
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي  
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باس مې لسه تنه  
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستبېرې په سینه کي  
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم  
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را  
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي  
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم  
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري  
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي  
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را  
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبـنـکـلو مېلمنـه وې  
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې  
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم و سـاتني دبشـرتـه  
پـه دريـاب کـي حـو صـله ديوه حـوت را

قرانمـل دي سـر در وړوړي بـندگـي کـي  
بـنـه نـجات د شـيطنـي لـه عنـکـبـوت را

خدايه ! ستا خوبنهي ته سترگي په رنگت را  
چي ژر ايسي نه درېرې اسرار پست را

دايمان د توازن په درلودو کي  
د بري راز مې پرفکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عصاده  
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره  
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړيتوب انسانان درک کړي  
قرانمل لره يې پلان د جوړي کړت را

خداييہ ! ستا دا ولياؤ دين ميـراث را  
تينگ ايمان و وعيدہ آئين ميـراث را

دمحـراب دخانقـامـي اسـتوگن کـرې  
سُرخ رويـي پـه اخـرت جـبين ميـراث را

دملنگ پـه گـدرې پـه ژونـد قـانع يـم  
دحـساب کـتاب دفتـر مـبين ميـراث را

چي خيرات دي بندگي کي پـه هر وخت سم  
دغازيانو پـه تـولي متـين ميـراث را

چي پيوسـت دقـران مـخ و مـختـه لـولم  
قرانمل يـم لوسـت قـران رنـگـين ميـراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را  
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زرگـي خـالي دي  
په کـوگل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسوت چـي دي پـيدا کـرم  
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو  
داسـي تـوان ، داسـي ايمـان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خـوبـني نـذرانـي تـه  
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را



خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را  
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم  
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نه نابود جهان کی  
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه  
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه  
قرانمل ته خوار د عجز زیوفلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را  
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زېر غوندي دميني مدرسه سم  
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته  
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم  
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زړگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې  
وزړگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را  
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عـاجـزه بـه هـيـخـکـلـه ءـان خـلـاص نـکـم  
سـتـا پـه فـضـل لـه گـنـاهـو عـمـل بـچ را

خـورـمـومـن مـي کـرـه پـه کـار دـمـومـنـانـو  
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـوي پـشـان دـمـرچ را

پـر حـقـه دـبـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـرـه  
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي دـخـيل غـچ را

بـند پـر بـند مـي سـتـا دـر پـه خـاکـرـوب نـاز کـه  
قـرـانـمـل زـره تـه بـا وـر دـمـينـي وچ را

لوييه خداييه ! سڀي رقيب په فريبو پوځ را  
په رنگه او په زاريو يي هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي  
د تگي ټولنه دامونه له لڅ پوځ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته  
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته  
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا  
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را  
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره  
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و  
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو  
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته  
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را  
وفادار غوندي په لار کی دی سو گنند را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي  
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې  
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دی هست دی  
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه  
قرانمل ته دغفران دکور کمنند را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را  
په ټولو د صلاحتو چا بک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره  
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستا ورضاته  
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې  
رسېدو ته د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي  
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا  
دمردودو وړاندي زړه کي مي شررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه  
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددايـ رې وانحنـ اتـه  
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزرا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره  
دمعني غوندي کچکول کي مي زپورا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي  
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سررا



ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع څوږا  
په نصيب کي د سلفو مي روغ بږا

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم  
سټرگي د زړه مي خدايه پسرانگړا

خزانې به دي خالي نسي لسه فيضه  
ما عاجزه رحمتونه لپر لږا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه  
نافرمانوته لار بنډود وړدچو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي  
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پړوا زرا  
دې پړوازي کي بنه ملگري مي همرازرا

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې  
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي  
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم  
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي  
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را  
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه  
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خو ږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي  
د ښمنان د سفره په شـورا و ږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم  
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي  
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را  
په ازمون دبندهگی کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کی  
رانه لیری دخناس دتسرس وسواس را

سترگی کښته په حیا ستا په شکران کی  
دغفران زیری له وراپه خخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وری  
دی دنیا کی له همغو نه ایاس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړی  
قرانمل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را  
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو  
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته  
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې  
ستاددين دپيروان و دلاس وانن را

سردروږدوي په لاره دجانان کي  
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را  
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو  
داسي درد داسي لذت مي هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم  
داسي رنگ داسي صهبا مي نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان مي در سوغات دي  
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي  
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را  
ددورخ لہ اورتونو نومی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکی مقبول اوسم  
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دس لفو دمریو  
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی  
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پاک خدایہ  
قرانمل یم پھ شکران می زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را  
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې  
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي ستړي نسیم  
داسي تن داسي وجود مې دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي  
سرڅمي مې وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو  
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را



خدايه! ستاددين په چارو کي احتياطا را  
په تعمير کي دارکانو زره محطاطا را

کلمه مي دوحدت پر خوله جاري کړه  
صادق زره دسياه ختلو پو پر رباطا را

يم روان زه بي تونبي دم رگ و خولي ته  
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقاتا را

خوار رنخو زره ته درمل دغفران غواړم  
دجانان په پل يوني کي مي صراطا را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي  
معاجز ته براءت له پرافراطا را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را  
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی  
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه  
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل ویم  
دقران په ملگری می کام محفوظ را

بپله او بنه کوچه تحفه تاته سوغات کرم؟  
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را  
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـرـې بريـاوـي دنـېـكـيـو  
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـنـېـږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي  
له بد لارو هم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـنـېـ تـهـا كـي  
په قسمت كـي دلـېـدلـو يـې متاع را

د كچكـول پشـانـي لپـه در واري ده  
قرانمل ته د جنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فکرت ته ميه هر کله نبوغ را  
په نبوغ کي تر هدف پوري بلوغ را

چي ميه ژبه په رښتيا ويو گوي او ي  
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ کي د سلفو چي ستو مان سم  
له بد لارو او بدمرغو ميه فروغ را

چي وجود ميه وقايله له بېرنگي سي  
ستا په لاره کي د حق دلار د بـوغ[1] را

د قران ياري ميه تالره رسد کړي  
له مکار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره  
دايمان دروښنايي ډېره پوره پر کفره

چي رتلي وي مدام مې لاه وجوده  
اماره نفس مې مايوسه په غف غفراه

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره  
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعراه

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي  
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي  
قرانمل ته ديارانو تنظييم صفره

خداییه ! زغم او حوصله مئی د صدیق را  
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چي تارگیت • دلار روان پر بله خوا کرم  
دملعون له لاري بله خوا طریق را

چي راټول دا خوار مومن او لس بل خل سي  
پر داغه سي کرنو مالره توفیق را

چي محروم دي ستا درحم له کرمه  
شرمېدلي سي غمازلکه زندق را

دقران دبرکت په استانه کي  
قرانمل ته دتسليم بنايس ته تشويق را

لويسه خدايسه! دربنه تون دلارا دراڪ را  
پر شيطان دغلبه مې زبر خواڪ را

چي سینه مې په ذڪرو نو ستا توده وي  
داسي تـوان دشـکرانې دکرني واک را

دجليل په روي جليل ربه غفران کره  
ستاددين پردبنه من هر وختي تاراڪ را

چي دستونزو منخ کي ژوند په حوصيله کره  
ددرياب په تل کي ژوند مې دسماک را

چي په مغز کي مې ټاکلی خاي اشغال کا  
قران مل ته دقران نصوص بنه پاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را  
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي  
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي  
عته غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري  
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را  
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي  
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي



خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را  
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې  
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مو بې موجوده او رکې سوځي  
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا ولسونو  
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي  
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را  
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي  
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن )) لره بشپړ کړم  
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي  
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه  
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را  
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي  
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سبي خواکمنه  
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنستون په نښان درومي  
درش تيا لپنډي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم  
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رون را

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را  
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه له غیرو ساته  
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره  
فکر خلاص له تزلزل او اندېښنو را

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته  
ژبغرانده خوله گویا په گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي  
قرانمل تل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را  
په قضا کي مي رضا پر فکر و رای را

دمسلم امت پدي حساس پراو کي  
دعلم پورته کېدو ته تـوان همای را

چي لاريون مي دهـدف پر حيف ولاړ نسي  
دغماز ورتېدو ته هـوي و هـای را

سرمي جار ستا تر ازل ابد مالکـه  
خاتمه مي پرايمان دژوندون پای را

پر شتي د سوال جواب چي سي خوشـحاله  
اسـاني وقرانمل ته هـغه خای را

## د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمین)

زده کړې: دمتوسطو ديني، اداري، تدریسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې دکندهار د عالي دارالمعلمین د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړې ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای



**Get more e-books from [www.ketabton.com](http://www.ketabton.com)  
Ketabton.com: The Digital Library**